

i Forslaget, som gaa imod deres Opfattelse, maa ændres, de Ulemper, som ifølge deres Opfattelse klæbe ved Forslaget, maa fjernes.

Naar jeg saa skal udtale mig personlig om min Opfattelse af Forslaget, kan jeg sige, at jeg i flere Retninger gaar omtrent den samme Vej som de to ærede Talere, der havde Ordet i Gaar. Jeg behøver derfor ikke at trætte det høje Ting med en lang Motivering, men kan indskrænke mig til at paavise de Punkter, hvor jeg særlig kunde ønske Forslaget ændret. Lykkes det ikke gennem disse Ændringer at faa Forslaget vedtaget i en saadan Form, at det accepteres af Folketinget, have vi ikke Ansvaret derfor. Folketinget har ved de forskellige Behandlinger stillet, jeg kan sige, henved 100 Ændringsforslag, og den højtærede Minister har vist overordentlig stor Imødekommenhed, lempet sig paa mangfoldige Omraader. Naar den højtærede Minister vil gøre det samme her, og Folketinget vil resignere paa disse Punkter, vil Lovforslaget kunne fremmes, og det er netop i Tillid dertil, at jeg paaviser, hvor og hvorledes jeg kunde ønske det ændret.

Jeg kommer altsaa først til § 1. Der er et Punkt, som er berørt af den ærede Indleder i Gaar, nemlig Spørgsmaalet om at indsætte Mejerierne i Forslaget. Det er en Smagssag, om man mener, at dette Par Ord skal udgaa i første Stykke, men det er en Henstilling, jeg gør. I Begyndelsen af andet Stykke derimod, hvor der er anført, hvilke Grene af Virksomheder der skulle være undtagne fra Lovens, savner jeg et Ord før „Fiskeri“, det er „Søfart“. Man kan hertil sige, at der ikke er Tale om at lade Drengene under en vis Alder — det er jo Kommunalbestyrelserne, der skulle træffe Bestemmelser derom, — at lade Drengene paa 10—12 Aar gaa til Søs. Ja, det er ganske vist mindre hyppigt end tidligere, at det sker; men det sker dog af og til. Der er en hel lille Skibsfart, der endnu til Nød kan trives og ved denne Skibsfart ser man meget tit Faderen tage sin Søn med. Det er et Friluftsliv, Sønnen udvikler sig tidligt, han faar Kræfter, et sundt Blik og klare Øjne derved. Derfor kunde jeg ønske Ordet „Skibsfart“ føjet ind, saaledes at Skibsfarten blev medtagen og at det ikke stod frit for at forbyde Børn at sejle med deres Fader, eller hvad stundom ses, med en ældre Broder. — Ved disse Paragraffer har jeg for øvrigt intet videre at bemærke.

Jeg har dernæst en lille Henstilling,

jeg kunde ønske at gøre med Hensyn til § 5, de sidste 3 Linier i sidste Stykke, hvor der staar: „Hvor Forholdene tillade det, skulle . . . o. s. v.“ Det blev berørt af den ærede Indleder i Gaar, og jeg kan med ham være enig om, at der i de foregaaende Stykker af Paragraffen staar tilstrækkelig fyldige Bestemmelser. Jeg tror, man kan undlade dette, det er til ingen Nytte at komme med Gentagelser, og det staar jo Tilsynet frit for ad administrativ Vej at træffe den nærmere Ordning. Jeg tror ikke, at jeg heri har misforstaaet Lovforslaget.

Den ærede Indleder gjorde med Hensyn til § 7, som gaar ud paa, at der skal sørges for, at Arbejderne kunne faa deres Mad opvarmet, den Bemærkning, at det var lidt vanskeligt at give 150, undertiden flere, Arbejdere Lejlighed til at faa Maden opvarmet. Det er noget omstændeligt, vil vistnok være vanskeligt. Hvorvidt man kan komme ud over dette Spørgsmaal, er en anden Sag. Jeg holder ikke saa særlig paa en Ændring her.

Afsnit III er jo det store Brændpunkt. Det er et Punkt, som har været Genstand for meget omstændelig Diskussion i Folketinget, hvor Medlemmernes Stilling har været højest forskellig. Paa den ene Side gøres det stærkt gældende, at man vil gribe for voldsomt ind i Fabrikvirksomheden ved at berøve den Arbejdskraft. Og paa den anden Side forlanges Grænsen sat op til de 14 Aar, som oprindeligt foreslaaet af den ærede Minister, for derigennem at sikre Børnene en fuldstændig Skoleundervisning. Resultatet af den overordentlig omfangsrige Diskussion har været en Række Ændringsforslag, der have ført til, at der er kommet en Række Bestemmelser, Undtagelsesregler, saaledes at man faktisk i de første 5 Aar er kommen ned under den tidligere foreslaaede Alderdomsgrænse af 13½ til 14 Aar dels til 12 Aar og i enkelte yderligere Undtagelsestilfælde vil kunne vedblive dermed i de følgende Aar, indtil Lovforslaget senere — efter 10 Aars Forløb — skal til Revision. Det Spørgsmaal er i det hele vanskeligt at afgøre. Det griber ind i mange Særinteresser. Jeg har selv nogen Vanskelighed ved at tage bestemt Stilling dertil. Dog kan jeg ikke nægte, at min Tilbøjelighed gaar i Retning af at udvide Lempelsestilfældene, at give en Frihed til at antage Arbejdskraft i en tidligere Alder, under den Forudsætning, som blev anført af den ærede Indleder, nemlig den, at det gælder Virksomheder, som erklæres farefri for